

Oponentský posudek na bakalářskou písemnou práci Terezy Podsedníkové

Celkový koncept je postaven na životopisných údajích, na umělecké tvorbě a konečně na stěžejním klarinetovém díle Claude Debussyho První rapsodii. Práce je vypracována přehledně, fundovaně a nepochybně i s ověřením historických a faktografických souvislostí. Pisatelka se věnuje autorově kompozičně – typologické přízni pro dechové nástroje, vedle klarinetu je to i flétna a saxofon a předkládá, vedle životopisných údajů, i vlastní úvahy opřené o Debussyho korespondenci se svým nakladatelem Durandem. Zajímavý je její interpretační vhléd do realizace díla, opřený o nabyté interpretační zkušenosti i o rozhovor s reprezentantem francouzské klarinetové školy a estetiky prof. Guy Deplusem. Toho jsem poznal osobně a mohu potvrdit, že jeho úvahy vycházely z impresionistické tradice a hluboké znalosti všech souvislostí spjatých s hudbou Claude Debussyho a speciálně s První rapsodií pro klarinet a klavír. Za přínosný element práce považuji i úvahy a závěry pisatelky k odchylkám v notových zápisech různých edicí. Jako drobné nesrovnatelnosti uvádím kupříkladu nesprávně, či možná netradičně psané příjmení kněžny Naděždy von Meck / Mekk /, nebo údaj u Karla Kraugartnera / herec /. Karel Krautgartner se jako multižánrová osobnost, představil v hudebních pořadech / např. Vysílá Studio A, Písničky pro všední den, Písničky na zítra, či ve filmu Kdyby tisíc klarinetů /, jako klarinetista, dirigent a leadr JOČRU a TOČRU. Byl i uznávaným skladatelem a aranžérem, ale mimo rámec své profese hudebníka a moderátora uvedených pořadů, se v herecké roli neobjevil, na rozdíl od jiných klarinetistů a saxofonistů Karla Vlacha, Ferdinanda Havlíka, Eugena Jegorova, Ladislava Bezubky.

Tyto drobnosti ovšem kvalitu práce nesnižují a nezpochybňují a proto ji doporučuji k přijetí s hodnocením A.

Doporučuji k přijetí

Hodnocení A

Prof. Jiří Hlaváč

V Praze 13. 5. 2019